

Postavenie žien v ozbrojených konfliktoch a ich úloha pri obnove a demokratickom procese v krajinách po skončení konfliktu

Uznesenie Európskeho parlamentu o postavení žien v ozbrojených konfliktoch a ich úlohe pri obnove a demokratickom procese v krajinách po skončení konfliktu (2005/2215(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na rezolúciu 1325 (2000) Bezpečnostnej rady OSN z 31. októbra 2000 o ženách, mieri a bezpečnosti (ďalej len: rezolúcia BR OSN 1325 (2000)), podľa ktorej je dôležité, aby ženy mali rovnaké postavenie ako muži v aktivitách na udržanie a podporu mieru a bezpečnosti a aby boli ich plnou súčasťou,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 30. novembra 2000 o účasti žien na mierovom riešení konfliktov¹,
- so zreteľom na Všeobecnú deklaráciu ľudských práv OSN z 10. decembra 1948, ako aj Viedenskú deklaráciu a akčný program Svetovej konferencie o ľudských právach, ktorá sa konala od 14. do 25. júna 1993,
- so zreteľom na bulletin generálneho tajomníka OSN o zvláštnych opatreniach na ochranu pred sexuálnym zneužívaním a sexuálnym násilím (ST/SGB/2003/13),
- so zreteľom na Deklaráciu OSN z 20. decembra 1993 o odstránení násillia páchaného na ženách z 20. decembra 1993² a Dohovor OSN o právach dieťaťa z 20. novembra 1989,
- so zreteľom na Dohovor OSN o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien z 18. decembra 1979 a jeho dobrovoľný protokol,
- so zreteľom na Dohovor OSN proti mučeniu a inému krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu z 10. decembra 1984 a Deklaráciu OSN o ochrane žien a detí v kritických obdobiach a počas ozbrojených konfliktov z 14. decembra 1974³, najmä jej odsek 4, na základe ktorého majú byť prijaté účinné opatrenia zakazujúce prenasledovanie, mučenie, násillie a ponižujúce zaobchádzanie so ženami,
- so zreteľom na rezolúciu 1265 (1999) Bezpečnostnej rady OSN o ochrane civilného obyvateľstva počas ozbrojených konfliktov zo 17. septembra 1999 a najmä na jej odsek 14, podľa ktorého zamestnanci OSN pôsobiaci pri nastolení, udržiavaní a konsolidovaní mieru majú primerané odborné vzdelanie, zvlášť pokiaľ ide o ľudské práva vrátane ustanovení týkajúcich sa rodových otázok,
- so zreteľom na rezolúciu OSN o účasti žien na posilňovaní medzinárodného mieru a bezpečnosti z 15. decembra 1975⁴, Deklaráciu OSN o účasti žien na aktivitách na podporu

¹ Ú. v. ES C 228, 13.8.2001, s. 186.

² Rezolúcia Valného zhromaždenia OSN 48/104.

³ Rezolúcia Valného zhromaždenia OSN 3318 (XXIX).

⁴ Rezolúcia Valného zhromaždenia OSN 3519 (XXX).

medzinárodného mieru a spolupráce z 3. decembra 1982¹, najmä jej odsek 12, týkajúci sa konkrétnych opatrení, ktoré majú byť prijaté na posilnenie účasti žien na aktivitách na podporu mieru,

- so zreteľom na Pekinskú deklaráciu a akčnú platformu, ktoré vznikli na štvrtej svetovej konferencii OSN o ženách, ktorá sa konala od 4. do 15. septembra 1995, zvlášť sekciu E o ženách a ozbrojených konfliktoch, a dokument prijatý na zvláštnom zasadnutí OSN Peking + 5 a Peking + 10 o nových aktivitách a iniciatívach, ktoré majú implementovať Pekinskú deklaráciu a akčnú platformu 5.- 9. júna 2000 a najmä odsek 13 o prekážkach kladených ženám, pokiaľ ide o rovnakú účasť na aktivitách na opätovné nastolenie mieru, ako aj odsek 124 o rovnosti, pokiaľ ide o účasť mužov a žien na misiách na udržanie mieru a na mierových rokovaníach,
- so zreteľom na Rímsky štatút Medzinárodného trestného súdu, prijatý 17. júla 1998, najmä jeho články 7 a 8, ktoré kvalifikujú znásilnenie, sexuálne vykorisťovanie, násilné tehotenstvo, násilnú sterilizáciu a akúkoľvek inú formu sexuálneho násillia ako zločiny proti ľudskosti a vojnové zločiny a považujú ich za formu mučenia a závažný vojnový zločin, či už sa počas medzinárodných alebo vnútorných konfliktov diali systematicky alebo nie,
- so zreteľom na Ženevské dohovory z roku 1949 a ich dodatkové protokoly z roku 1977, ktoré upravujú ochranu žien pred znásilnením a akýmkoľvek iným sexuálnym násillím,
- so zreteľom na uznesenie 1385 (2004) a odporúčanie 1665(2004) Parlamentného zhromaždenia Rady Európy o „Úlohe žien pri predchádzaní a riešení konfliktov“, ktoré boli prijaté 23. júna 2004,
- so zreteľom na uznesenie, prijaté na piatej európskej ministerskej rade o rovnosti medzi ženami a mužmi, ktorá sa uskutočnila 22. a 23. januára 2003 v Skopje, nazvané „Úloha žien a mužov pri prevencii konfliktov, konsolidácii mieru a demokratickom procese po konflikte - rodová perspektíva“,
- so zreteľom na vyhlásenie o „Rodovej rovnosti ako základnej otázke v meniacej sa spoločnosti“ a s ním spojený akčný program, prijaté na piatej európskej ministerskej rade,
- so zreteľom na rozhodnutie č. 14/04 rady ministrov OBSE o Akčnom pláne OBSE 2004 na podporu rodovej rovnosti prijaté 7. decembra 2004 v Sofii,
- so zreteľom na rozhodnutie č. 14/05 rady ministrov OBSE o ženách pri prevencii konfliktov, riešení kríz a obnove po konflikte, prijaté 6. decembra 2005 v Ľubľane,
- so zreteľom na odporúčanie 5 (2002) výboru ministrov Rady Európy členským štátom ohľadom ochrany žien pred násillím, zvlášť čo sa týka násillia počas konfliktu a po ňom,
- so zreteľom na „operačný dokument“ Rady o implementácii rezolúcie BR OSN 1325 (2000) v rámci európskej bezpečnostnej a obrannej politiky (EBOP), prijatý v novembri 2005,
- so zreteľom na článok 45 rokovacieho poriadku,

¹ Rezolúcia Valného zhromaždenia OSN 37/63.

- so zreteľom na správu Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť a stanoviská Výboru pre zahraničné veci a Výboru pre rozvoj (A6-0159/2006),
- A. keďže ženy ako civilné obyvateľstvo sú počas konfliktov, podobne ako deti a starí ľudia obeťami zlého zaobchádzania vrátane sexuálneho násillia,
- B. keďže násillie páchané na ženách počas ozbrojených konfliktov nespočíva iba v zlom fyzickom a/alebo sexuálnom zaobchádzaní, ale takisto poškodzuje ich ekonomické, sociálne a kultúrne práva,
- C. keďže hlboké príčiny zraniteľnosti žien v konfliktných situáciách spočívajú často v celkovom spoločenskom podcenení ženy a v obmedzenom prístupe k vzdelaniu a zamestnaniu, a keďže emancipácia ženy je preto nevyhnutným predpokladom boja proti rodovo špecifickému násilliu počas ozbrojených konfliktov,
- D. keďže znásillňovanie a sexuálne zneužívanie sa vo vojne využívajú ako zbraň na poníženie a psychologické oslabenie nepriateľa, ale obeť sú často poznačené na celý život, odmietané a vystavené zlému zaobchádzaniu a na obnovenie cti spoločenstva sú obeť niekedy dokonca zavraždené,
- E. zdôrazňujúc skutočnosť, že dejiny dokazujú, že vojny vedú hlavne muži a že preto sa dá predpokladať, že špecifické spôsobilosti žien viesť dialóg a nenásillie by mohli účinne prispieť k prevencii a mierovému riešeniu konfliktov,
- F. keďže v období konfliktov majú ženy sťažený prístup k starostlivosti o reprodukčné zdravie, ktorú potrebujú, ako je antikoncepcia, liečba chorôb prenosných pohlavným stykom, starostlivosť počas tehotenstva, napríklad prerušenie tehotenstva, ak si to žena želá, pôrod, popôrodná starostlivosť a starostlivosť v období menopauzy,
- G. keďže dobrovoľné alebo násillné sexuálne praktiky, pri ktorých žena nemá prístup k ochrane, môžu podporiť šírenie chorôb prenosných pohlavným stykom, ako napríklad vírusu HIV, pričom tieto praktiky bez ochrany sú rozšírené hlavne počas konfliktov a v utečeneckých táboroch,
- H. keďže ženy ako obeť sexuálneho násillia v období konfliktov sú iba zriedka chránené a len zriedka majú prístup k psychologickému a lekárskej starostlivosti a k zákonným prostriedkom, ktoré by im umožnili prekonať utrpenie a zabezpečili by potrebanie osôb, ktoré sa voči nim dopustili trestného činu,
- I. keďže miera domáceho násillia, ktoré sprevádza každú konfliktnú situáciu, sa neznižuje v období po konflikte, keď sa účastníci konfliktu vrátia do svojich domovov,
- J. keďže všade na svete ženy bojujúce za mier využívajú sieť združení na dosiahnutie zmierenia medzi bojujúcimi stranami a žiadajú spravodlivosť pre svojich zmiznutých rodinných príslušníkov,
- K. keďže mierové hnutia založené z iniciatívy žien sa nie vždy vedome usilujú o zmenu sociálnych pravidiel a vzťahov, ktoré definujú mocenské vzťahy medzi mužmi a ženami,

- L. keďže prítomnosť žien za rokovacím stolom a ich aktívna účasť na prechode k mieru predstavujú nevyhnutnú, no nedostatočnú etapu na ceste k demokracii a keďže tieto ženy potrebujú byť podporené a sprevádzané v politickom postupe,
- M. keďže niekoľkým výnimočným ženám sa podarilo prejsť z pozície politických odporkýň do najvyšších štátnych funkcií, ako napríklad Helene Johnson-Sirleaf v Libérii a Micheline Bachelet v Čile, no tieto prípady sú stále veľmi ojedinelé,
- N. keďže výbory „Pravda a zmierenie“ uľahčujú proces zmierenia v spoločnostiach vo fáze po konflikte, avšak ženy sa na ich činnosti zatiaľ zúčastňujú vo veľmi nízkej miere,
- O. keďže treba privítať iniciatívy niektorých členských štátov alebo medzinárodných organizácií zamerané na začlenenie rodovej dimenzie a tieto iniciatívy majú slúžiť ako príklad osvedčeného postupu,
- P. keďže ženy vždy boli bojovníčkami a bojovali aj v odboji, avšak dnes patria oficiálne do ozbrojených zložiek mnohých krajín, čo sa chápe ako vyjadrenie rodovej rovnosti,
- Q. keďže fenomén samovražedných útokov je pomerne nový, obmedzený a týka sa krajín s islamskou tradíciou, pričom ženy-samovražedné útočníčky sú málo početné,
- R. keďže zúfalá politická, osobná a sociálna situácia, v ktorej sa ženy často nachádzajú, je rozhodujúcim faktorom pri voľbe takejto cesty,
- S. keďže súčasný fundamentalizmus oslavuje mučeníctvo, čo nachádza odozvu u bojujúcich žien a žien v odboji, usilujúcich sa o sociálnu rovnosť,
- T. keďže výrazná medializácia tohto javu zvyšuje v očiach zraniteľných mladých ľudí prítlačivosť samovražedných útočníkov vzhľadom na úctu, ktorej predmetom je po ich smrti rodina,
- 1. zdôrazňuje potrebu zahrnúť perspektívu rodového hľadiska do mierového výskumu, predchádzania konfliktom a ich riešenia, mierových operácií, všestrannej obnovy po konflikte a zabezpečiť, aby sa v programoch na mieste zohľadnilo rodové hľadisko;

Ženy ako obeť vojny

- 2. pripomína dôležitosť prístupu k zdravotníckym službám, týkajúcim sa reprodukčného zdravia, v konfliktných situáciách a v utečeneckých táboroch počas konfliktov aj po ich ukončení, keďže bez týchto služieb sa zvyšuje miera úmrtnosti matiek a detí a šíria sa choroby prenosné pohlavným stykom; podčiarkuje, že manželské násilie, ako aj prostitúcia a sexuálne násilie, ku ktorému dochádza v týchto podmienkach, ešte zvyšujú mieru prioritnosti, akú je potrebné prisúdiť uvedeným službám, vrátane možnosti, aby ženy mohli porodiť dieťa v nemocničnom prostredí bez predchádzajúceho povolenia zo strany mužského príslušníka rodiny a aby mohli ukončiť neželané tehotenstvo a získali prístup k psychologickému pomoci; podporuje zabezpečenie okamžitého prístupu všetkých žien a dievčat, ktoré boli znásilnené, k postkoitálnej antikoncepcii; domnieva sa, že opatrenia zamerané na zabezpečenie úplného rešpektovania sexuálnych a reprodukčných práv, pomôžu znížiť mieru aktov sexuálneho násillia, ku ktorému dochádza pri konfliktoch;

3. zdôrazňuje, že štáty sú zodpovedné za skoncovanie s beztrestnosťou a trestné stíhanie osôb zodpovedných za genocídu, zločiny proti ľudskosti a vojnové zločiny vrátane sexuálneho násillia na ženách a dievčatách, ako je znásilnenie, sexuálne otroctvo, násillná prostitúcia, tehotenstvo v dôsledku znásilnenia, násillná sterilizáciu a akákoľvek iná forma podobne závažného sexuálneho násillia, a za to, aby boli uznané a odsúdené ako zločiny proti ľudskosti a vojnové zločiny a zdôrazňuje potrebu, aby boli v prípade možnosti uvedené zločiny vyňaté z amnestie;
4. žiada, aby ženy, ktoré boli obeťami zlého zaobchádzania a násillia počas konfliktov, mohli podať sťažnosť na medzinárodných súdoch za podmienok, ktoré zachovávajú ich dôstojnosť, a aby boli zo strany týchto ustanovizní chránené pred napádaním a traumami, ktoré by mohli prežiť počas výsluchov, ktoré neberú ohľad na emocionálny šok, ktorý utrpeli; žiada, aby sa tieto ženy mohli dovolať spravodlivosti v občianskom aj trestnom konaní a aby boli vytvorené asistenčné programy na ich opätovné ekonomické, sociálne a psychologické zaradenie do spoločnosti;
5. považuje za prioritu, aby bol vydaný zákaz využívania detí ako vojakov, vrátane dievčat, ktoré takto prežívajú skutočné sexuálne otroctvo; trvá na tom, aby boli pre tieto deti vytvorené dlhodobé programy opätovného psychologického, sociálneho, vzdelávacieho a ekonomického začlenenia do spoločnosti;
6. odsudzuje akékoľvek násillie páchané na ženách, žiada však nulovú toleranciu sexuálneho zneužívania detí, dievčat a žien počas ozbrojených konfliktov a v utečeneckých táboroch; žiada prísne administratívne i trestné sankcie voči humanitárnym pracovníkom, zástupcom medzinárodných inštitúcií, mierových síl a diplomatom, ktorí sa dopustia takéhoto správania;
7. žiada, aby boli prostredníctvom interdisciplinárnych programov poskytnuté prostriedky na riešenie problému domáceho násillia, ktoré v dôsledku celkového rozšírenia surového zaobchádzania, fyzického a ekonomického ohrozenia a tráum, ktorými trpia aj muži, v období po urovnaní konfliktu výrazne narastá; konštatuje, že domáce násillie v období po urovnaní konfliktu je zanedbávanou témou, ktorej sa nevenuje dostatočná pozornosť; toto násillie však už pred začatím konfliktu potvrdzuje nastolené rodové usporiadanie a zvyrazňuje traumy, ktorými trpia ženy ako obeť (sexuálneho) násillia;
8. zdôrazňuje, že veľký počet žien a detí medzi utečencami a vysídlencami, ktorých registrujú medzinárodné orgány v dôsledku ozbrojeného konfliktu a občianskej vojny, vzbudzuje veľké obavy;
9. zdôrazňuje špeciálne potreby žien a dievčat v súvislosti s odminovaním a zdôrazňuje, že hoci „protiľudské míny“ možno použiť vo vojnových situáciách, sú to väčšinou ženy, deti a muži-civili, ktorých tieto míny zabíjajú alebo zmrzačujú a pripravujú ich o schopnosť získať živobytie; znovu zdôrazňuje skutočnosť, že EÚ sa musí zamerať na presadzovanie Ottawskej konvencie o zákaze používania, skladovania, výroby a prevozu protipechotných nášľapných mín a ich zničení, najmä v Afrike, ale čiastočne aj v Európe a inde; nalieha na EÚ, aby zvýšila úsilie o odminovanie oblastí po konflikte a aby zabezpečila liečenie a rehabilitáciu obetí a kultiváciu odminovanej pôdy, aby tam ľudia mohli opäť bezpečne žiť a pracovať;

Ženy ako mierotvorkyne

10. zdôrazňuje pozitívnu úlohu žien pri riešení konfliktov a žiada Komisiu a členské štáty, aby zabezpečili dostatočnú technickú a finančnú pomoc pri podpore programov, ktoré umožňujú ženám plne sa podieľať na mierových rokovaníach a splnomocňujú ženy v občianskej spoločnosti ako celku;
11. zdôrazňuje pozitívnu úlohu žien pri obnove po konflikte a najmä pri odzbrojovaní, demobilizácii a reintegračných programoch (DDR), najmä ak sa tieto programy zameriavajú na detských vojakov; vyzýva členské štáty, aby zabezpečili plnú účasť žien v programoch DDR, a najmä aby sa snažili prispôbiť programy DDR tak, aby znovu integrovali detských vojakov do spoločnosti;
12. výrazne podporuje výzvu silnej koalície tvorenej organizáciami kosovských žien z 8. marca 2006 na to, aby boli do sedemčlennej kosovskej skupiny, ktorá rokuje o budúcom postavení tohto regiónu, začlenené aj ženy; vyjadruje poľutovanie nad tým, že táto požiadavka sa zatiaľ nevzala na vedomie;
13. trvá na tom, že ženské mierové hnutia by mali byť v etape po konfliktoch pedagogicky, politicky a právne podporené, aby toto úsilie viedlo k vytvoreniu demokratickej spoločnosti, starostlivo prístupujúcej k právam žien a k rodovej rovnosti v rámci reforiem na ústavnej, legislatívnej a politickej úrovni a víta rôzne medzinárodné iniciatívy v tomto smere, ako napríklad iniciatívu Austrálie v Papue-Novej Guiney a iniciatívu Nórska na Srí Lanke;
14. víta iniciatívy vytvárania ukazovateľov rýchlej výstrahy a dohľadu nad konfliktami zohľadňujúcich rodové hľadisko, ako sú iniciatívy Rozvojového fondu OSN pre ženy (UNIFEM), Rady Európy, švajčiarskej Nadácie pre mier, organizácie International Alert a Fóra o včasnom varovaní a včasnej reakcii;
15. víta skutočnosť, že Rada sa v roku 2005 usilovala v rámci európskej bezpečnostnej a obrannej politiky (EBOP) zavádzať rezolúciu BR OSN 1325 (2000) a že súčasťou tohto úsilia bola aj podpora rodovej rovnosti; žiada Radu, aby nezabudla do civilných mierových síl riadených Európskou úniou začleniť poradcov pre ľudské práva a rodovú rovnosť a zabezpečiť školenie v oblasti podpory rodovej rovnosti;
16. opakuje svoje minulé výzvy na účinnú parlamentnú kontrolu EBOP;
17. zdôrazňuje dôležitosť implementácie a ďalšieho rozvoja všeobecných noriem správania v operáciách EBOP, pričom sa zvýšená pozornosť musí venovať súčinnosti týchto pravidiel s pravidlami, ktorými sa riadia iné druhy prítomnosti EÚ v tretích krajinách, ako aj s pravidlami na ochranu civilného obyvateľstva v operáciách krízového manažmentu vedených EÚ;
18. nadšene víta „operatívny dokument“ Rady o implementácii rezolúcie BR OSN 1325 (2000) v súvislosti s EBOP prijatý v novembri 2005;
19. vyzýva EÚ, aby podporila opatrenia zamerané na podstatné zvýšenie počtu žien na všetkých úrovniach na všetkých misiách EBOP; najmä aby sa podporovala kandidatúra žien a aby

v čo najskoršom štádiu plánovania operácií EBOP predkladali mená kandidátok do funkcií vojenských, policajných a politických dôstojníčok pre tieto misie;

20. vyjadruje presvedčenie, že naprogramovanie misií EBOP by malo rátať so začlenením miestnych ženských organizácií do mierového procesu, aby sa využil ich špecifický príspevok a aby sa presne zistilo, akým spôsobom sú ženy zasiahnuté konfliktami;
21. podporuje EÚ, aby venovala viac pozornosti prítomnosti, príprave, výcviku a vybaveniu policajných síl v rámci svojich vojenských operácií, pretože policajné jednotky predstavujú hlavný prostriedok na zaručenie bezpečnosti civilného obyvateľstva, najmä žien a detí;
22. víta skutočnosť, že súčasťou nových mierových misií OSN sú od roku 2000 poradcovia pre rodovú rovnosť a že v roku 2003 bola takáto pozícia vytvorená v rámci Oddelenia mierových operácií;
23. žiada, aby sa nezabúdalo na statočné ženy, ktoré si zvolili možnosť nenásilného politického odporu a ktoré za to zaplatili, alebo stále platia, uväznením, nemožnosťou opustiť strážené miesto pobytu alebo únosom;
24. zdôrazňuje potrebu rozšíriť úlohu žien v procese politického rozhodovania pri obnove krajiny a tiež zabezpečiť ich prítomnosť pri mierových rokovaniach; podporuje odporúčania rezolúcie BR OSN 1325 (2000) a svojho hore uvedeného uznesenia z 30. novembra 2000;
25. domnieva sa, že je potrebné podporiť zvýšenie účasti a prítomnosti žien v médiách a platformách pre vytváranie verejnej mienky, prostredníctvom ktorých môžu ženy zabezpečiť vypočutie svojich názorov;
26. víta, že Komisia podporuje konanie slobodných volieb v krajinách po konflikte a účasť žien v týchto voľbách; víta aj skutočnosť, že v niektorých z týchto rizikových krajín boli na čelo volebných misií menované ženy a naliehavo žiada, aby sa naďalej zvyšoval počet žien menovaných do vedúcich funkcií volebných misií;
27. upozorňuje na pretrvávajúcu diskrimináciu žien, pokiaľ ide o prístup ku kapitálu a zdrojom, ako sú potraviny a vzdelanie, k informačným technológiám a zdravotnej starostlivosti a iným sociálnym vymoženostiam a domnieva sa, že zapojenie žien do hospodárskych činností vo vidieckych, ako aj v mestských oblastiach, je veľmi dôležité s cieľom podporiť ich sociálno-ekonomické postavenie v spoločnostiach po konflikte; zdôrazňuje pozitívnu úlohu, ktorú už majú mikroúvery pri posilnení postavenia žien a vyzýva medzinárodné spoločenstvo, aby podniklo kroky na podporu ich využívania v krajinách prechádzajúcich procesom obnovy po konflikte;

Ženy a vojnové konflikty

28. odsudzuje ospravedlňovanie mučeníctva, ktorá sa dnes zameriava na mladých ľudí vrátane mladých žien; zdôrazňuje skutočnosť, že výzvy na samovražedné bombové útoky vedú k zmiešavaniu náboženského zánietenia, zúfalého odporu proti okupácii alebo nespravodlivosti a že terčom takýchto akcií je nevinné civilné obyvateľstvo;
29. upozorňuje na problém žien-samovražedných útočníčok a zdôrazňuje, že znásilnenie ako vojnová zbraň sa týka všetkých žien bez ohľadu na etnické, náboženské a ideologické

rozdiely medzi nimi; poznamenáva, že ženy, ktoré sa stali obeťami znásilnenia, sú sociálne stigmatizované a vylúčené, dokonca aj zabíjané;

30. víta skutočnosť, že tento jav, jeho rozšírenie a mediálnu manipuláciu dnes odsudzujú aj niektorí islamskí predstavitelia v mene koránu, ktorý prikazuje úctu k životu;
31. žiada vyšetrovanie samovražedných útokov páchanými v duchu krvnej pomsty z politických, sociálnych alebo kultúrnych dôvodov a dôrazne vyzýva medzinárodné spoločenstvo, aby presadzovalo dodržiavanie medzinárodného práva a usilovalo sa o mier všade, kde ženy boli, alebo im hrozí, že budú najímané na samovražedné útoky;

Odporúčania

32. podporuje všetky odporúčania, ktoré sa od rezolúcie BR OSN 1325 (2000) pokúšali zlepšiť osud žien v ozbrojených konfliktoch a vyzýva Radu a Komisiu, aby tieto odporúčania začlenili a zaviedli v čo najkratšom čase do všetkých svojich politík, najmä odporúčania obsiahnuté vo svojom vyššie uvedenom uznesení z 30. novembra 2000;
33. konštatuje, že napriek uzneseniam, výzvam a odporúčaniam rôznych medzinárodných a európskych inštitúcií ženy stále nemajú plnú účasť na prevencii a riešení konfliktov, na operáciách na udržanie mieru a operáciách na obnovu mieru; uvedomuje si preto, že nejde o prijímanie nových uznesení, a preto žiada, aby bol vypracovaný praktický akčný program, definujúci ich zavádzanie, posudzujúci prekážky a upresňujúci kontrolu ich výsledkov; Európskemu parlamentu bude predložená výročná správa o realizácii programu;
34. zdôrazňuje dôležitosť rovnakej účasti žien v diplomatických misiách a vyzýva členské štáty, aby prijímali viac žien do svojich diplomatických služieb a aby vzdelávali ženy-diplomátky v negociačných a sprostredkovateľských technikách, aby mohol byť vypracovaný zoznam žien, kvalifikovaných pre prácu na postoch súvisiacich s mierom a bezpečnosťou;
35. žiada, aby boli pojmy súvisiace so „spravodlivosťou v prechodnom období“ uplatňované na mierové procesy a na procesy prechodu k demokracii a právnemu štátu, rešpektujúc pri tom práva obetí, aby sa rátať s paritnou účasťou žien vo vyšetrovacích výboroch vytvorených v záujme zmierenia a aby bolo do opatrení prijímaných týmito výbormi integrované úsilie o dosiahnutie rodovej rovnosti;
36. navrhuje, aby boli odporúčania obmedzené len na nevyhnutné body, konkrétne na výzvu inštitúciám, aby sa usilovali o súčinnosť pri konkrétnej činnosti realizovanej v spolupráci s inými medzinárodnými inštitúciami, ktoré sledujú rovnaké ciele, a aby sa čo najlepšie využili nové finančné nástroje uvedené vo finančnom rámci 2007-2013, a to ako podnet a hybná sila;
37. odporúča Komisii, Rade a členským štátom podporovať zavedenie výchovy k mieru, k rešpektu voči dôstojnosti jednotlivca a rodovej rovnosti do všetkých do školských a vzdelávacích programov konfliktných krajín a regiónov, aby sa tak rozvíjal duch mieru a pozornosti voči právam žien v spoločnosti a v silách na udržanie a sprostredkovanie mieru, u úradníkov na misiách EÚ a iných organizácií medzinárodnej pomoci; navrhuje, aby k tomuto projektu boli pripojené miestne ženské organizácie, združenia matiek, vychovávatelia v táboroch pre mládež a pedagógovia;

38. žiada Komisiu, aby informovala Európsky parlament o implementácii usmernení z roku 2003 zameraných na deti a ozbrojený konflikt;
39. odporúča členským štátom, aby rozšírili prijímateľské programy určené pre deti a dospievajúcich mladých ľudí prichádzajúcich do členských štátov z konfliktných regiónov, ktorých cieľom je prijať tieto deti a mládež, aby sa vymanili z prostredia násillia a beznádeje, ktoré samo plodí násillie, a to aj voči ženám; žiada Radu, aby vyzvala členské štáty na uľahčenie prijímania týchto detí a mladých ľudí a odstránenie nadbytočných prekážok; trvá na tom, aby bola s tranzitnými krajinami uzatvorená dohoda, aby tieto krajiny nebrzdili uvedené humanitárne programy;
40. žiada Komisiu, aby podporila mierové iniciatívy združení žien a najmä multikultúrne, cezhraničné a regionálne iniciatívy, a to poskytnutím politickej, technickej a finančnej pomoci organizáciám, ktoré sa venujú riešeniu konfliktov a budovaniu mieru; nalieha na Radu, aby v tejto súvislosti zabezpečila politickú nadväznosť v rámci rozhodovacích orgánov daných krajín; vyzýva Európsky parlament, najmä jeho Výbor pre práva žien a rodovú rovnosť, aby vytvorili spoločné výbory pre konfliktné oblasti, v ktorých by mali zastúpenie ženy z týchto sietí a poslanci Európskeho parlamentu;
41. vyzýva Komisiu a ostatných poskytovateľov pomoci, aby prepojili zdroje na podporu budovania kapacít organizáciami občianskej spoločnosti, najmä miestnych zoskupení žien, ktoré sa angažujú v nenásilnom riešení konfliktov, a aby poskytli technickú pomoc a odborné vzdelávanie;
42. považuje za nevyhnutné, aby Komisia v rámci finančného rámca 2007-2013 udržala ako zvláštny nástroj Európsku iniciatívu pre demokraciu a ľudské práva; pripomína, že tento nástroj v minulosti umožnil úspešnú realizáciu verejných súťaží a rozpočtových položiek zameraných na práva žien, pričom nebola potrebná dohoda miestnych vlád; žiada Komisiu, aby zabezpečila, že riešenie konfliktov v rámci nástroja stability nadobudne rodovú dimenziu, ktorá umožní čeliť problémom žien v súvislosti s konfliktami;
43. žiada, aby bola otázka rodovej rovnosti viditeľná a dokázateľne rozšírená na finančné nástroje, najmä predvstupový nástroj, európska susedská politika, nástroj pre rozvojovú a hospodársku spoluprácu a nástroj stability a aby tvorila neoddeliteľnú súčasť podmienok asociačných dohôd;
44. podčiarkuje, že strategické plány a akčné plány jednotlivých krajín predstavujú výborný prostriedok podpory rodovej rovnosti, ak, samozrejme, bude politická vôľa zo všetkých strán; žiada, aby všetky aktivity EBOP uskutočňovali rezolúciu BR OSN 1325 (2002), ako aj jeho uznesenie z 30. novembra 2000 a aby o tom bola každoročne podávaná správa Európskemu parlamentu;
45. žiada, aby bolo chránené právo na reprodukčné zdravie a aby bolo považované za jednu z priorít Komisie pri politike spolupráce a používaní nástroja stability v konfliktných regiónoch, čo sa musí takisto odraziť v rozpočtových položkách;
46. zdôrazňuje potrebu lepšej kontroly distribúcie potravín, odevov a potrieb hygienickej starostlivosti, ako hygienických vložiek, počas činností v núdzi a žiada medzinárodné humanitárne agentúry aby verejne podporovali ochranné opatrenia vo vnútri utečeneckých táborov a pomáhali takéto opatrenia zlepšovať, aby sa znížilo nebezpečenstvo násillia proti ženám a dievčatám a aby sa vytvorili v utečeneckých táboroch programy v oblasti

reprodukčného zdravia a zabezpečil sa okamžitý prístup všetkých znásilnených žien a dievčat k opatreniam postexpozíciej prevencie;

47. odporúča Európskemu parlamentu a Rade Európy, NATO, všetkým príslušným orgánom OSN vrátane UNIFEM, OBSE a prípadne ďalším medzinárodným orgánom činným v tejto oblasti, aby začali spolupracovať pri vytváraní ukazovateľov umožňujúcich sledovať rodové hľadisko počas konfliktov, a ktoré by mohli byť začlenené do novej zahraničnej politiky a rozvojových nástrojov alebo by mohli slúžiť ako prostriedok včasného varovania;
48. nazdáva sa, že účasť žien vo všetkých oblastiach spoločenského, hospodárskeho a politického života v krajine po konflikte by mala byť rovnaká ako účasť mužov; uvedomuje si, že vzhľadom na danú kultúru a na sociálnu úroveň dotknutej krajiny kvóty nemôžu okamžite viesť k parity účasti; žiada preto Komisiu, aby v zmysle uplatňovania rezolúcie BR OSN 1325 (2002) podporovala zvyšovanie úrovne účasti žien vo svojich akčných plánoch, aby dozerala na ich vývoj smerom k parity účasti mužov a žien a aby o tom podávala správu Európskemu parlamentu;
49. podporuje riadnu implementáciu doložiek o ľudských právach v dohodách s tretími krajinami a zásad medzinárodného humanitárneho práva a súvisiacich medzinárodných dohôd, s osobitným dôrazom na práva a potreby žien;
50. je presvedčený, že ustanovenie právnej záväznosti kódexu EÚ o vývoze zbraní výrazne prispeje k zmenšovaniu utrpenia žien a k znižovaniu počtu ozbrojených konfliktov vo svete;
51. odporúča, aby sa Európsky parlament zaoberal problémom samovražedných útokov žien, aby inicioval vypracovanie štúdie na túto tému a aby práca na tejto štúdii vyústila do konferencie za účasti nielen vedcov, ale aj ďalších osobností kompetentných v oblasti rodových otázok z dotknutých krajín a islamských náboženských predstaviteľov;

0
0 0

52. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade, Komisii a vládam členských štátov a pristupujúcich krajín a kandidátskych krajín.